

Styrket gennem sabbatten

Ældste Adonay S. Obando, Spanien

Områdehalvfjerdser

Når vi accepterer Jesus Kristus som vor Frelser, ønsker vi at lære mere om ham og følge hans eksempel. Vi håber at udvikle hans egenskaber og væsen i os selv. Vi tror, at når vi først tror på ham og hans sonoffer, vil nogle naturlige konsekvenser følge: Vi ønsker at ændre vores liv gennem omvendelse, vores vilje og hjerte vender sig mod Herren, og vi indgår pagter med ham gennem ordinancer.

Herren har åbenbaret, at de, »som ved deres gerninger virkelig viser, at de har modtaget af Kristi Ånd til deres synders forladelse, skal optages i hans kirke ved dåb.«¹

Efter dåben bliver vi bekræftet som medlemmer af Kirken gennem håndspåleggelse ved præstedømmets myndighed og kraft. Det næste skridt i vores åndelige udvikling er at modtage andre frelsende ordinancer i det hellige tempel. Under normale omstændigheder kan ordinancerne dåb, bekræftelse, begavelse og besegling kun udføres en gang. Senere kan vi fortsætte med at lære af disse ordinancer, når vi udfører dem stedfortrædende for de døde.

Herren giver os en udvej, så vi, hans børn, altid og individuelt kan deltage i en ordinance, nadveren.

Mønstret, der er skabt af Frelseren, er, at hans kirke skal mødes om

søndagen for at deltage i nadveren »til erindring om Herren Jesus«² og »for at faste og for at bede og for at tale, den ene med den anden, om deres sjæls velfærd.«³

I sin uendelige visdom har han givet os muligheden for at stoppe op fra vores daglige travlhed, gjort os i stand til at stoppe alle vores bekymringer og sorger. Når vi efterlader verden bag os, er vi i stand til at forny vores dåbspagt gennem nadveren. Herren lover i denne ordinance, at idet de tager del i nadveren, vil de, der påtager sig hans navn og holder hans befalinger, »altid ... have hans Ånd hos sig.«⁴

Som enkeltpersoner og familie vil vi alle få stor gavn af, hvis vi hver uge flittigt og ydmygt forbereder os til at tage nadveren. Vi forbereder os dagligt til denne ordinance ved at søge at leve »i retfærdighed, på alle dage og på alle tidspunkter.«⁵ For eksempel ved at studere skrifterne, bede privat og sammen med vores familie. Hvis vi derudover planlægger vores aktiviteter om lørdagen, så vi kan gå tidligt nok i seng til at vågne taknemmelige, glade og lykkelige om søndagen, så vi er forberedt til at tage nadveren og lytte til talerne, »få næring ved Guds gode ord.«⁶ Så vil vi være i stand til at udvikle os og styrke vores forhold til Frelseren og øge vores kundskab om ham.

Ældste
Adonay S. Obando

På dette tidspunkt er det vigtigt at sammenligne templets hellighed og sabbattens hellighed. Når vi forbereder os på at tage i templet, begynder vi med rigeligt tid til vores forberedelse. Vi iklæder os ikke kun tøj, der viser respekt og ærbødighed for templet og det, det repræsenterer, men når vi er inde i templet eller på grunden omkring det, opfører vi os på samme måde. Vi hvisker og vi underviser vores børn i, at på dette sted udviser vi den største respekt. Når vi helliggør sabbatten ved at være ærbødige og respektfulde under søndagens møder og hele dagen, udvikler vi den hellighed og guddommelighed, som vi finder i vor himmelske Fader, »og på den syvende dag hvilede han efter alt det arbejde ... Gud velsignede den syvende dag og helligede den.«⁷

Hvis vi afprøver Guds ord, vil vi ikke blot have stor kundskab om Kristus, men vores vidnesbyrd om dens sandhed vil ikke alene blive grundlagt på tro, den vil blive grundlagt på miraklerne og underne, som vi oplever i vores liv og familie. ■

NOTER

1. L&P 20:37.
2. Moro 6:6.
3. Moro 6:5.
4. L&P 20:77; Joh 14:16
5. L&P 59:11.
6. Moro 6:4.
7. 1 Mos 2:2-3.

Stavskonference i København, den 4.-5. november 2017

Finn Lykkegaard, redaktør

En meget smuk lørdag

Denne titel henviser ikke specielt til vejret, selvom det indledningsvis var helt fint, men til den ånd, søskende denne eftermiddag og aften oplevede.

Efter et fortræffeligt lederskabsmøde med gode budskaber – herunder oplæg til, hvordan vi skal forholde os til »The Book of Mormon«, musical, – og en fortræffelig bespisning, samledes søskende fra staven forventningsfulde til mødet lørdag aften, og de gik ikke skuffede hjem.

Efter en smuk herrekvartet fra Roskilde indledte, fulgte 4 talere, der alle talte om meget personlige åndelige oplevelser, der rørte tilhørerne.

En »gammel« og en »ny«.

Den første, vi hørte fra, var søster Henny Rasmussen fra Gladsaxe 1. Menighed, der har været med siden før midten af sidste århundrede. Hun fortalte – morsomt og rørende – om sin opvækst hos en troende mor, der dog ikke var tilfreds med alle sin

kirkes lærdomme og manglede noget. Men Henny var aktiv i ungdomsbevægelsen som teenager og mødte – efter en åndelig oplevelse – missionærerne. Hun fortalte om sine forskellige vidnesbyrd og lagde et stærkt åndeligt fundament for resten af aftenen.

Hun blev efterfulgt af søster Anja Johansen fra Rønne Gren (der via moderne teknik også talte til Bornholm), der meget stærkt fortalte om sin opvækst og omvendelse, en omvendelse, der »reddede« hende i land. Hun vidnede i sandhed om Kristi kærlighed og betydningen af Helligåndens tilskyndelser.

Fra en mission og fra Spanien

Bror Joachim Paulsen, ligeledes fra Gladsaxe 1. Menighed, bar sit

Talere fra lørdagens møde

De dejlige syngende UP'er

vidnesbyrd gennem oplevelser på sin mission og om, hvordan evangeliet bringer ro i tilværelsen. Det er gennem Kristi evangelium, der er såvel sandt som fantastisk, at vi kan opnå den største og bedste glæde.

Han efterfulgtes af søster Line Eriksen fra Gladsaxe 2. Menighed, der delte sine »Jeg ved« sætninger, dels fortalte om nogle meget stærke oplevelser i forbindelse med overværelse af en fireside i Spanien med ældste og søster Holland. Vi skal være de steder, hvor Ånden taler til os, så vi kan bevare vores vidnesbyrd.

En stavspatriarks opfordring

Stavspatriark Hans Hjarup Andersen talte om de guddommelige signaturer, vi alle har brug for og om, hvor vigtigt

det er, at vi alle er opmærksomme på og modtagelige for personlige åbenbaringer. Disse kan komme på mange måder. Vi bør være sagtmødige, stille og lytte – leve værdigt, som om vi har Guds Ånd hos os, for så er det det, vi har.

Stavspræsidentens budskab

Aftenens sidste taler var – naturligt nok – vores stavspræsident, der dog først lod os glæde os over et vidnesbyrd fra bror Felix Nørrung, inden han med reference til festligheder omkring årsdagen for Luthers opslåen af sine teser fortalte, hvordan dronningen har omtalt Bibelen som en fantastisk bog. Men, sagde stavspræsidenten, vi har 3 andre fantastiske bøger. Hans budskab var klart

en opfordring til at benytte skriften, følge Helligåndens ledelse og Herrens ånd, der styrker os. Vi skal åbne øjnene for skrifterne, ikke bare som et studium, men som en hjælp i hverdagen – et værktøj.

Søndagens indledning

Mange mødte sikkert frem søndag morgen med en tanke på, om lørdagens åndelige fest kunne vare ved om søndagen, men jo – det kunne den. Dagen begyndte med en skøn mini-koncert ved koret ledet af søster Lis Løve Andersen og søster Shurtliff samt en gruppe fra Frederiksberg Menighed, et missionærkor (der smukt gengav H.C.Andersens »I Danmark er jeg født« samt et UP-kor blandet med en gruppe uv'erne.

Efter opretholdelser hørte vi dernæst fra søster Aase Ollendorf, der talte om »Kristus, min Frelser og Forløser« og vidnede om, hvor væsentligt det er ikke blot at kende til ham, men virkelig at kende ham. Vi skal investere i Kristus.

2 rådgivere og en missionær

Vi hørte dernæst fra præsident Michael Olsen, 1. rådgiver i staven, der talte meget personligt om det at gå i forbøn for andre. Hvordan vi der ved kan gå i Jesu fodspor jfr. Romerbrevet kap. 8, vers 34. At gå i forbøn er et evangelisk princip, hvis anvendelse vil støtte såvel de, vi beder for, som os selv.

Han efterfulgtes af søster Josefine Kjeldsen fra Roskilde Menighed, der

er ved at forberede sig til sin mission. Hun vidnede om vigtigheden af at træffe de rette valg, og hvordan Herrens plan for lykke også er hendes

Præsident Jesper Paulsen, 2. rådgiver i staven, talte om mirakler, der ikke alene fandt sted i tidligere tider, men også sker i dag. Mirakler, der vil tiltage, men som verden har svært ved at forstå, da mennesker i almindelighed er verdsligt indstillet.

2 præsidenter

Den næstsidste taler var missionspræsident O'Bryant, der takkede for søskendes støtte, herunder også ved spiseaftaler og påviste gennem Alma, kap. 8, hvordan Alma drog nytte af en »spiseaftale« hos Amulek. Han opfordrede medlemmerne til at ære Herren ved at vise vejen og vidnede om, at Herren byder alle velkomne, der har håb og tro, især de, der har brug for omvendelse.

Stavspæsident Erik Bernskov afsluttede konferencen bl.a. med henvisning den tredje bog med omvendelseshistorier, der blev uddelt efter mødet. Også han vidnede om mirakler som et værktøj til at styrke vores tro og hjælpe os til at holde fast og om, hvordan Kristi forsoning er og var det største af alle mirakler. Mirakler taler til hjernen og Helligånden til hjertet. Vi har brug for at få vidnesbyrdet fra hjernen og til hjertet.

En utrolig dejlig, åndelig konference var slut med et håb om bedre tider og større personlige mirakler. Vi glædes os til vi ses. ■

Stavskonference med områdepræsident i Århus Stav

Marlene Olsen, ass. redaktør

Områdepræsident gæster staven

Da Århus Stav blev samlet til konference for 4. gang i 2017 kunne man gisne om årsagen. Skulle staven deles? Skulle vi have ny stavspræsident? Eller måske andre spændende ting? Den særlige årsag var, at 3 generalautoriteter besøgte Skandinavien, og vi var velsignet med, at områdepræsident Johnson ville tale til vores stav den 15. oktober 2017.

Træd ud af båden

Stavspræsident Kreiberg indledte talerækken med at fortælle, hvor rørt han var over beretningen, hvor Peter træder ud på vandet for at møde Frelseren. Apostlene var forskrækket, men også nysgerrige. Da Peter begyndte at tvivle, rakte Frelseren hånden ned for at hjælpe. Præsident Kreiberg bad os om at træde ud af båden og være med til et lignende mirakel, nemlig at fylde vores kirkesale op om søndagen.

Frelseren efterlod os et pragtfuldt budskab om forsoning. Han kan helbrede os. Lad os fylde vores kirkesale op til bristepunktet, så vi bliver nødt til at hejse de sidste ned gennem taget.

Af sted til England

Anna Mathiesen rejser lige om lidt af sted for at tjene på mission i London. Hun har læst og studeret meget for at gøre sig klar. Hun gav udtryk for sit

store vidnesbyrd om, at vores himmelske Fader elsker os. Kærligheden er så stor, og det er den, der omvender os.

Hjem fra England

Nicklas Kjær var for nyligt vendt hjem fra sin mission i England. Han ville ønske, at han var i Annas situation. De to år er fløjet af sted. Han har oplevet mange mirakler, der har styrket hans tro. Han bar vidnesbyrd om, at Gud lever, og at Mormons Bog er grundstenen i hans vidnesbyrd.

Alt er til for at forberede os

Missionspræsident O'Bryant bar vidnesbyrd om sin taknemmelighed over, at han kunne tjene i Danmark og dele evangeliet. »Jeg har fået en kundskab, som jeg ikke har haft før. Jeg ved, at alt, hvad der sker med os, er til vores fordel.« Han bar et stærkt vidnesbyrd, der sluttede af med, hvor meget han elskede vor himmelske Fader og hans Søn Jesus Kristus.

Hold ikke evangeliet for dig selv

Søster Johnson formanede os til ikke at holde evangeliet for os selv. Da de for 2 år siden skulle bo i Frankfurt og slet ikke talte tysk, bad de om at finde en ven, de kunne invitere med i kirke. Deres naboer talte kun tysk. Hvordan skulle de blive venner? De satte det på prøve

NAVNE NYT

og bad. En dag stoppede en tysk kvinde dem, og ved hjælp af tegnsprog lidt tysk og lidt engelsk blev de venner. Hun vidnede om, at vi med tro kan dele evangeliet.

Helligånden er din Liahona

Områdepræsident Johnson talte over fokuspunkterne »Tag en ven med« og »Bliv åndelig og timelig selvhjulpne«. Vi har meget hjælp i dag. Vi har skrifterne, profeter i vor tid, og vi har Helligåndens gave. Vi kan bruge Helligånden til at hjælpe os med at blive selvhjulpne. Mormons Bog fortæller, at Lehi en dag fandt Liahona ved sin teltdør. Den virkede, hvis de var retfærdige og fulgte den. Den skulle hjælpe dem gennem ørkenen.

Vi har Helligånden, der kan hjælpe os mod vores forjættede land. Den virker, når vi følger den. At følge Helligånden betyder ikke, at vi ikke har udfordringer. Liahona hjalp Lehis familie til at finde den mere frugtbare vej i ørkenen. Ikke at fjerne udfordringerne. Helligånden kan hjælpe os med at finde den bedste vej, gennem de mest frugtbare veje. Vi må stadig gå gennem ørkenen, men Helligånden kan hjælpe os med at gå den lige vej. Bar vidnesbyrd om, at Herren ønsker at vejlede os, når vi vender os mod ham. Han kan give os inspiration og styrke til at hjælpe os igennem vores liv. Vi kan dele Jesu Kristi evangelium med andre mennesker. Præsident Monson bad os læse Mormons Bog hver dag, og vi vil få velsignelser derigennem. ■

En ganske særlig nyhed

Finn Lykkegaard, redaktør

Der foreslås, at vi opretholder ...

Det er et almindeligt udtryk, vi alle kender fra møder og konferencer, således også til generalkonferencen, men ved oktoberkonferencen 2017 fik det en særlig klang, da vi hørte ordene »bror Torben Engbjerg som områdehalvfjerdser«. Det er første gang, at en bror er kaldet fra Danmark som områdehalvfjerdser.

Liahona har haft lejlighed til – på trods af den travlhed, ældste Engbjerg allerede er kastet ud i – at interviewe ham, hvilket der kom følgende ud af:

At holde på en hemmelighed

I sommer blev han og hustruen Anette bedt om at komme til hotellet ved Kastrup Lufthavn, hvor områdepræsidenten, ældste Kearon, ønskede at mødes med dem den 18. juni. Her fik han overrakt et kaldelsesbrev fra Det Første Præsidentskab og måtte således holde på nyheden i ca. 3½ måned. Det var først få dage før konferensen, at han kunne og måtte fortælle den øvrige familie om kaldelsen.

Besøg i Californien bragte ham til Kirken

Ældste Engbjerg blev født den 21. februar 1955 i Ugilt, Sindal kommune, Hjørring Amt. Mens han var i Californien, blev han præsenteret for Mormons Bog og blev så overvældet, at han læste den på 2½ uge, hvorefter

OFFICIELT KIRKEBILLEDE

Ældste Torben Engbjerg, ny Områdehalvfjerdser

han blev undervist af missionærene. Efter ca. 6 uger blev han døbt i San Leandro Menighed i San Francisco-området på sin 21 års fødselsdag. Han boede hos en medlemsfamilie, hvor han som udvekslingsstudent havde boet hos 3-4 år tidligere, men det var først i anden omgang, han havde fået en interesse for kirken.

Oplært gennem mange kaldelser

Fra november 1977 til november 1979 tjente ældste Engbjerg som missionær i England London Missionen, hvor ældste Robert D. Hales var missionspræsident det meste af tiden. Ældste Engbjerg tjente som assistent til præsident Hales i 8 måneder og lærte utrolig mange ting af ham. Siden

sin mission har ældste Engbjerg tjent som missionsleder, medlem af stavens højråd (i flere omgange), stavsmissionspræsident, rådgiver i stavspræsidentskabet (flere gange), unge mænds præsident og biskop samt sammen med sin hustru præsideret over Den Polske Missionen (i øvrigt som den første dansker kaldet til at tjene som sådan uden for Danmark). Han tjente i Københavns Stavs højråd på tidspunktet for sin kaldelse.

Familien

Søster Anette Engbjerg (født Fisker) begyndte at komme i kirken som 15-årig sammen med en nær veninde, der var medlem, men blev efter forældrenes ønske først døbt som 18 årig i 1976. Hun og ældste Engbjerg mødte hinanden i 1977 i forbindelse med Danedyst og så efterfølgende hinanden 5 gange inden hun drog til BYU og han på mission. De holdt

dog forbindelsen ved lige, og han sendte dagsbogssider til hende, som hun samlede i en bog, han fik ved sin hjemkomst. 4 dage efter blev de forlovet og viet 10 måneder efter i september 1980 på Maglegårds Alle og beseglet den 16. december i templet i Oakland i Californien.

De har 4 børn. Christian (35) gift med Felicia Dias fra Braga i Portugal. Hendes forældre tjener for tiden som missionspræsidentpar i en af brasilianske missioner. Thomas (34) og ugift, Mikkel (31) gift med Michelle Klitgaard fra Ålborg og endelig Maria (25), der studerer på BYU.

Arbejdsområde

De første 10 år af deres ægteskab arbejdede ældste Engbjerg for IBM Danmark med en udstationering i Montpellier i Frankrig det andet år. I 1995 blev ældste Engbjerg tilbudt stillingen som Area Translation Manager

for kirken med ansvar for 25 sprog i Østeuropa og enkelte sprog i Asien. I den forbindelse boede familien 4 år i Frankfurt. Fra 2007 til 2010 tjente ældste og søster Engbjerg som missionspræsidentpar i Polen, hvor Maria var med.

Siden 2012 har ældste Engbjerg arbejdet som Area Manager i Family-Search med ansvar for forbindelse til arkiverne i 25 lande i Norden, Østereuropa og Mellemøsten.

Indsættelse og tanker

Ældste Engbjerg blev – som nævnt indledningsvis – opretholdt til generalkonferencen den 30. september 2017 og indsat samme dag af ældste Neil L. Andersen assisteret af ældste Kearon.

Ældste Engbjerg føler sig meget ydmyg omkring sin nye kaldelse og det, at tjene medlemmerne i Kirken i hele Europa. Han udtrykker sin taknemmelighed for sin hustru Anette, der altid er utrolig opbyggende og opbyggende, selvom hans mange opgaver har krævet og fortsat vil kræve store ofre fra hende. På samme måde er han taknemmelig for sine børns støtte.

Ældste Engbjerg afslutter interviewet med at vidne om den levende Kristus og glæder sig over, at det er ham, han skal vidne om.

Liahona ønsker tillykke og alt vel. ■

Familien Engbjerg i forbindelse med bryllup

En smuk historie

Finn Lykkegaard, redaktør

En beretning om 2 dejlige mennesker.

Denne – korte – beretning er blevet fortalt mange steder, hvor alle har glædet sig over den. Den ene af de to personer er nemlig ret godt kendt i begge stave. Søster Kirstine Lærke Mølholt kom til verden den 15. oktober 1986 i Ålborg som ældste barn af Inge og Tor-kild Mølholt, men Nordjylland blev ikke endestationen for den lille familie.

Først her og så der

I 2005 flyttede familien, der efterhånden ud over forældrene og Kirstine også omfattede Sofie, Stefan, Mathias og Natasha, til Horsens for så i 2011 at drage videre til Slagelse Menighed, hvor de bosatte sig i Kirke Stillinge.

Men Kirstine var allerede inden da blevet et kendt navn i Københavns Stav, da hun så flittigt tjente i templet i perioden fra 2009 til 2010

Man fortæller da om evangeliet

Efter tiden i templet fortsatte Kirstine sin skolegang på VUC i Slagelse,

hvor hun med glæde fortalte om evangeliet, hvilket førte veninden Bettina til Kirken og medlemskab.

Det var også i denne tid, at hun begyndte at fortælle buschaufføren, som hun ofte kørte med, om evangeliet. Og så tog hun på mission, hvor hun tjente i Den Danske Mission i 2014-2015.

Så mødtes de igen

Efter missionen fortsatte hun sin uddannelse og – nå ja, man skulle da med bussen, og hvem sad så der bag rattet? Det gjorde såmænd den samme chauffør, som hun tidligere havde fortalt om evangeliet. Brian hed han – Brian Witt, en 36-årig ung mand med sjællandske rødder.

Og så talte de igen om evangeliet, og det ene førte det andet med sig, og pludselig kunne man høre om »i forhold til« og forlovet.

Det er så skønt at følges ad

Og Brian kom med i kirke og syntes godt om det. Familien tog imod ham og »godkendte« ham til deres søde datter. Der blev undervist ved missionærerne, og den 26. august 2017 blev Brian døbt. Og den 21. oktober 2017 blev de to skønne unge så viet i kirken i Slagelse af biskop Michael Grand Hansen i overværelse af familie og venner fra nær og fjern i en meget smuk ceremoni efterfulgt af en herlig reception, hvor der var mulighed for at lykønske parret – noget, Liahona også gerne deltager i. ■

FINN LYKKEGAARD

Nyligt udsendte missionærer

Marlene Olsen

Ass. redaktør

Fra Danmark er følgende medlemmer kaldet til at tjene en mission:

MARLENE OLSEN

Søster Benedicte K.

FOR DE YNGRE: MIT YNDLINGSSKRIFTSTED

Mit yndlingsskriftsted

Benedicte K. Aalborg Menighed, 14 år

Lukas 1 27-28

»Manden svarede: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele din styrke og af hele dit sind, og din næste som dig selv.« Jesus sagde: »Du har svaret rigtigt. Gør det, så skal du leve.«

Dette er mit yndlingsskriftsted, fordi næstekærlighed er mit yndlingsemne. Dette vers giver os en livsopskrift, som jeg synes er meget vigtig. Det er en god reminder om, at vi skal huske at elske Gud og andre. Vi kan nogle gange komme til at dømmе hinanden, og føler os nogle gange mere vigtige eller mindre vigtige end andre – men vi har alle den samme værdi. Det gør mig glad, hver gang jeg læser dette skriftsted, fordi jeg ved, at jeg skal elske Gud, mig selv og andre for at kunne »leve«. ■

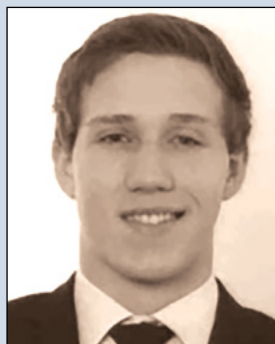
Søster Lisa Buur,

Esbjerg Menighed
Canada Vancouver Mission
28. februar 2017 – 29. september 2018

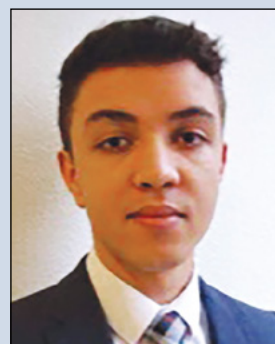
Søster Miriam Lykke Jensen,

Odense 1. Menighed
Canada Toronto Mission
15. november 2016 – 16. maj 2018

Ældste Jacob Stig Meline,

Esbjerg Menighed
England Manchester Mission
15. juni 2016 – 16. juni 2018

Ældste Kenneth Labrosse Pedersen,

Esbjerg Menighed
Alpine German-Speaking Mission
23. august 2017 – 24. august 2019

MARLENE OLSEN

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca.

3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-760 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og fotografier afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard

E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■